

A lehetetlen lehetségessé válik

Lekció: ApCsel 1,4-8; 2,1-4/Textus: Ez 47,1-12

2024. május 20. Pünkösöd hétfő

Kedves Testvérek!

Mire elég 2 kilométer? Le lehet jutni a kelenföldi pályaudvarig, vagy fel lehet sétálni a Rupp hegyre. Én nagyjából ennyit tudok lefutni. A Cooper teszt alapján egy átlagos 30-39 éves ember ennyit tud lefutni egy teszt, tehát 12 perc alatt. Egy fél Balatonátúszásra (mert az kb. 5 km, szóval a tó közepéig eljutnánk)

Mire elég valójában 2 kilométer? Arra, hogy Isten Lelke megmutassa, hogyan válik nála alehetetlen lehetségessé.

Ugyanis Ő változást hoz és gyógyít az emberi életben. Arra hívlak titeket, hogy a mai délelőttön, végigjárva ezt a látomásbeli utat Ezékiel prófétával, engedjük, hogy Isten közel lépjen hozzánk ezzel a valóságával.

1. Az ószövetségi kép háttere

- Fogság, lerombolt templom: teljes pusztulás, Ezékiel prófétál a nép és idegen népek ellen szólal fel.
- A könyv utolsó egységében járunk, ezt megelőzően leírja, hogy fel fog épülni a templom és hogy az milyen lesz.
- Isten jelenléte tehát visszatér, természetesen szólnak ahhoz, hogy a fogságban, a szétszórattatásban sem hagyta magára népét, de a helyreállítás a templom felépülésével és azzal jöhet létre, hogy Isten dicsősége újra betölti a helyet.
- Ezen a ponton Ezékiel talán már ki is szállna hisz már mindent hallott, látott, kész az ígéret... biztos nem lehetett könnyű ennyi mindenben lekövetni Isten munkáját. De ekkor -feltehetőleg- egy angyal mutat neki még valamit... forrás indul ki a templomból.
- Négy állomáson keresztül követi végig a forrás növekedését az egészen picitől a hatalmas folyamig. Az eredeti kifejezés annyi vizet takar, amennyit egyszerre megiszik az ember, egészen odáig, hogy ellepi a víz.
- Mi történik itt 2 kilométer alatt? Ezékiel csodát lát.
- Az élettelen vidék élettel telik meg. Ezékiel ezt látta országos méretben.
- Hol van ebben a gyógyulás? A Holt-tenger, amiben nem tud élet megmaradni a sótartalma miatt, élet forrásává lesz, körbe-körbe megtelik élettel. Ugyanakkor Isten gondoskodik, nem veszi el a só forrását...

2. A mi valóságunk

- Hozzánk mindez már az újszövetség fényében ér el, „Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbenem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek. Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak kapni” (Jn 7,37)

- A Szentlélek jelenléte változást hoz, de nem tudjuk hogyan: ahogyan Ezékiel már csak úszni tudna a folyamban, amit tehetünk és amire hív minket Isten, hogy magunkat átadva kövessük Őt. És ez nem mindig könnyű. Sőt általában nem az. Legalábbis nekem nem az. Mert van, hogy egészen világosan mutat valamit, de van, hogy nem....
- Gyógyít: ma is. Gyógyítja első sorban az Istennel való kapcsolatunkat – helyreállt kapcsolat sorozatunk egyes ígéhirdetési is eszünkbe juthatnak itt, mint a gyógyulás eszköze. Gyógyítja az egész életünket, nem tüneti kezeléssel, nem csak azt, amire éppen rálátsz, hanem az egész lényedet. Ahogyan a víznek maga a szerkezete változik meg, úgy hoz lényegi változást.
- Hív megújulásra. A forrás kicsiny kezdet után nő nagy folyammá és ez nemcsak egyéni kérdés, hiszen ott is az egész népről szólt. A Pünkösöd annak az ünnepe, hogy Krisztus követőiből tanúk születtek, akik hirdetni kezdték a bűnök bocsánatát és Isten szeretetét. Az Ő sorukba állunk be, amikor vesszük az úrvacsorát, amikor gyakoroljuk a közösséget.
- Tanúségtételre: Ezékiel azért látja a látomást, hogy továbbadja. Az első tanítványok azért voltak Jézussal, hogy majd hirdessék.
- De az is lehet, hogy úgy vagy most itt, mint akinek ez nehéz, mert elfáradtál, mert terheket viszel, mert fáj... talán csak meg akar pihentetni téged az Úr a Szentlélek jelenlétében. Talán arra hív, hogy csak csodáld ezt a képet: ahogyan tud élet fakadni, ahogyan lehet változás, nem kell mindig belerohanni. Hamarosan énekelni fogjuk azt, hogy „megint tágas téren állok...” talán ennek van most itt az ideje, a belefeledkezésnek.

Összefoglalva: mire elég 2 kilométer? Változásra, gyógyulásra, megújulásra, megpihenésre... te mire indulsz ma Vele?

Ámen!

(Pálfalvi J. Viola)